

МОВ БЕЗ МЕТИ СТАЄШ ГОРТАТЬ

Не знаю сам, останнім часом звичку
Де взяв, мов без мети стаєш гортать,
Неначе не свою, хоч власну книжку,
А потім потайки почнеш читать.

Знайоме, та не можеш упізнати,
Немов писало не твоє перо,
А думки починають вже лежати
Не у рядок, а стаючи ребром.

Ясніше бачиш – вираз шорсткуватий,
Це слово варто іншим замінить,
А фраза вийшла трохи пріснувата,
Її якось би треба підсолить.

Хоч написав, ще не кінчається робота,
Коли вчитаєшся □ відчується огріх,
Буває, бачиш ні в які ворота
Не влазить, лише викликає сміх.

Це творчий пошук твій, не сумнівайся,
То ж не спіши ще піднімати рук,
Працюй, удосконалюй, не здавайся
Творити □ це наука із наук.

Ще прийде час, відчуєш насолоду,

Коли побачиш, проросло зерно,
Одержиш сам від себе в нагороду
Повітрям чистим у розчахнуте вікно.

Дата написання вірша: 2021-01-13